

LBRIS

We know
books

Winter Wishes

Copyright colecție © 2011, 2020
Stripes Publishing
Copyright povești © 2011, 2020
Caroline Juskus, Guy Bass,
Michael Broad, Caroline Pitcher,
Elizabeth Baguley, Karen Wallace,
Malachy Doyle, Penny Dolan,
Narinder Dhami, Holly Webb
Copyright ilustrații © 2011, 2020
Alison Edgson

Ediție publicată pentru prima dată în
Marea Britanie în 2020

Alison Edgson și-a declarat drepturile
morale pentru a fi identificată ca
ilustratoare a acestei cărți.

Toate drepturile rezervate

Editura Litera
tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90;
031 425 16 19
e-mail: contact@litera.ro
www.litera.ro

Dorințe de Crăciun

Copyright © 2020
Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză:
Diana Trăncuță

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Gabriela Trășculescu
Corectură: Nicoleta Arsenie
Copertă: Andreea Apostol
Prepress: Mihai Stoianov

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
a României
Dorințe de Crăciun;
trad. din lb. engleză de Diana Trăncuță
– București: Litera, 2020

ISBN 978-606-33-6534-8

I. Trăncuță, Diana (trad.)

821.111

DORINȚE DE CRĂCIUN

LITERA
București

CUPRINS

PARADA PINGUINILOR

Caroline Juskus

p. 6

CĂUTÂNDU-L PE OMUL ZĂPEZII

Guy Bass

p. 26

CÂNTECUL LUI SEELEY

Michael Broad

p. 44

STEAUA CÂINE

Caroline Pitcher

p. 63

ELEFANTUL DORINTELOR

Elizabeth Baguley

p. 81

CRĂCIUNUL VULPII FERGUS

Karen Wallace

p. 100

URSULEȚUL NEAȚA

Malachy Doyle

p. 118

PISICUȚA DIN ZĂPADĂ

Penny Dolan

p. 136

TIGRUL DIN NOAPTE

Narinder Dhami

p. 155

CHIAR LA TIMP PENTRU CRĂCIUN

Holly Webb

p. 176

PARADA PINGUINILOR

de Caroline Juskus

Sâmburaș, micul pinguin, ȝopăia întruna, li-
păind din înotătoarele lui mici și împănate.
Nu-și mai încăpea în piele de entuziasm,
pentru că peste două zile, în dimineața de
Crăciun, el și sora lui mai mare, Dințișor,
aveau să mărșăluiască la Parada Pinguinilor.

– Cei mai tineri pinguini merg în față,
explică Dințișor, și dacă mărșăluim frumos,
copiii ne vor aduce coșuri cu daruri strălu-
citoare, argintii și sclipitoare.

– Vai! spuse Sâmburaș. Ce fel de daruri
strălucitoare, argintii și sclipitoare?

– E surpriză, spuse mama.

– Hm! făcu Sâmburaș. Tu știi, Dințișor?

Sora lui chicoti.

– Sigur că știu. Sunt mai mare ca tine.

– Nu e corect! zise Sâmburaș. Te rog, spune-mi și mie!

Mama dădu din cap.

– E o tradiție, zise ea. Fiecare penguin tânăr primește o surpriză strălucitoare la prima lui Paradă a Pinguinilor.

Dar Sâmburaș nu voia să fie surpriză. El voia să știe ACUM!

– Du-te și exersează marșul, zise mama, gâdilându-l pe Sâmburaș sub bărbie. Va trebui să ții pasul cu ceilalți pinguini, și mulți dintre ei sunt mai mari decât tine.

Sâmburaș lovi din înotătoare și scutură din cap.

– Să nu uiți să-ți miști și picioarele! râse Dințișor.

– Știu asta! spuse Sâmburaș, împleticindu-se. Dar adevărul e că uitase. Era preocupat mai degrabă să se gândească la surpriza strălucitoare.

Dințișor îl urmă.

– Încearcă să-ți miști picioarele ca mine! zise ea.

Sâmburaș făcu o săritură în aer și își târșâi picioarele, dar i se încurcară între ele, făcându-l să se răstoarne cu ciocul în zăpada rece.

– Sâmburaș, prostuțule! chicoti Dințișor. Nu atât de repede!

Sâmburaș își scutură zăpada de pe penele pufoase și își așază cu grijă un picior în fața celuilalt.

– Acum ești prea lent, zise Dințișor. O să rămâi în urmă.

Un fulg mare de zăpadă căzu pe capul lui Sâmburaș, făcându-l să tresară.

– Gâdilă! chicoti el.

– Acum dansezi, oftă Dințișor. Încearcă să nu fii așa de săltăreț, Sâmburaș!

El se rostogoli pe burtă și alunecă pe zăpadă.

– O să repet de unul singur, mormăi. Nu pot să fac asta dacă te tot uiți la mine.

– Dar în dimineața de Crăciun toată lumea se va uita la tine, zise sora lui. Fă ce fac eu!

– Nu, zise Sâmburaș, și când Dințișor își luă ochii de la el, se îndepărtă în cealaltă

direcție, făcând sărituri și ȗopăind. Și de fiecare dată când un fulg de zăpadă i se așternea pe creștet, se schimonosea și chicotea.

Până la miezul zilei, mărșăluise pe drumul ce ducea la o casă enormă din lemn, unde rămase de unul singur, în mijlocul zăpezii. Casa era vopsită în roșu și verde, iar Dințișor îi spusese odată că acolo trăia Moș Crăciun. Elfii lui construiau cadouri pentru toți copiii, și, în Ajunul Crăciunului, Moșul le aducea pe toate cu sania lui magică, zburătoare. Moș Crăciun era acum afară și își hrănea unul dintre reni.

– Bună, zise micul penguin. Eu sunt Sâmburaș și exersezi marșul pentru Parada Pinguinilor.

– Ce veselie! zise Moșul. Dar el nu părea deloc vesel.

– S-a întâmplat ceva? întrebă Sâmburaș.

– Unul dintre elfii mei nu se simte prea bine. A răcit teribil!

– Of, săracul! spuse Sâmburaș. Poate reușesc să-l înveselesc! Mereu o fac pe sora mea să râdă! Și încep să mășăluiască.

Dar Moșul tot trist părea.

– Sunt sigur că elfului i-ar plăcea, zise el. Dar a adormit repede. Și acum nu mai am pe nimeni care să umple ursuleții de pluș pentru fetițe și băieți. Dădu din cap, cu un aer mohorât. Mă tem că n-o să am cadourile pregătite la timp pentru Ajunul Crăciunului.

– O, nu! zise Sâmburaș. Ce-ar fi să rămân să te ajut? Apoi se împiedică și căzu grămadă în omăt.

– Cred că mai bine ai exersa marșul, micuțule Sâmburaș, zise Moșul cu blândețe.

Sâmburaș își luă tălpășița și repetă până la căderea nopții, dar tot nu se descurca bine.

– Știi să mărșăluiești acum? întrebă Dințișor, când Sâmburaș ajunsese, în sfârșit, acasă.

– Sigur că da, minți Sâmburaș. Am mărșăluit până la casa lui Moș Crăciun. E puțin trist pentru că unul dintre elfii lui nu se simte prea bine și nu poate umple ursuleții de pluș.

– Bietul Moș Crăciun! zise Dințișor căscând, după care adormi.

Mama îl adăposti pe Sâmburaș sub aripa ei.

– E timpul să mergi și tu la culcare, micuțule Sâmburaș.

Dar Sâmburaș n-avea somn. Își făcea griji pentru marșul lui, pentru Moș Crăciun și pentru fetițele și băieții care nu și-ar fi primit darurile. Se furișă de sub aripa mamei și privi cerul ca de cerneală. Era

plin de stele. Stele strălucitoare, argintii, sclipitoare.

„Mă întreb dacă nu cumva asta e surpriza mea“, se gândi Sâmburaș. „O găleată de stele!“ Le privi scânteind până adormi, și-l visă pe Moș Crăciun zburând cu sania pe cerul înstelat.

– Trezirea, Sâmburaș! chițăi Dințișor a doua zi, la prima oră a dimineții. E Ajunul Crăciunului! A mai rămas doar o zi până la Parada Pinguinilor. Trebuie să exersăm marșul!

– Îmi pare rău, Dințișor, zise Sâmburaș, dar cred c-o să merg să-l ajut pe Moș Crăciun.

Mama zâmbi.

– Moșul se va bucura, zise ea. Poate c-ar trebui să dai și tu o mână de ajutor, Dintîșor.

Ea scutură din capul împănat.

– Trebuie să exersezi mărșăluitul, zise ea. Vreau să fiu cea mai bună la Parada Pinguinilor.

Sâmburaș porni în pas de marș până la Moș Crăciun, să-l ajute, și de fiecare dată când un fulg de zăpadă îi cădea pe cap, chicotea și țopăia.

– Ia uitați-vă la Sâmburaș! râseră prietenii lui Dintîșor. O să arate așa de caraghios mâine!

Lui Dintîșor nu-i plăcea când îi auzea vorbind așa.

– Cel puțin el exersează, zise ea cu un oftat.

Sâmburaș pretinse că nu-i aude și mărșă-lui până la casa Moșului. Bătu la ușă.

– Salutare, Moș Crăciun! zise el. Am venit să te ajut să umpli ursuleții de pluș. Pot să-mi folosesc ciocul, uite! Și apucă în cioc o îmbucătură de zăpadă.

– Ce frumos din partea ta! zise Moșul. Elfii mei vor fi încântați.

– Elful acela, sărmanul, se simte mai bine? vru să știe Sâmburaș.

Moșul clătină din cap.

– Încă zace la pat. Și acum au început să strănute și alți elfi.

Sâmburaș îl urmă pe Moș Crăciun în atelierul lui. Era ticsit de elfi în hăinuțe verzi cu dungi și pălării roșii, și mulți dintre ei strănutau și își trăgeau nasul, în timp ce băteau cu ciocanul, coseau, ambalau și lipeau.